

Súd: Krajský súd Nitra
Spisová značka: 6CoP/13/2022
Identifikačné číslo súdneho spisu: 4421201992
Dátum vydania rozhodnutia: 13. 05. 2022
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Marta Polyáková
ECLI: ECLI:SK:KSNR:2022:4421201992.2

Uznesenie

Krajský súd v Nitre, v senáte zloženom z predsedníčky senátu JUDr. Marty Polyákovovej a sudkýň JUDr. Dagmar Podhorcovej a JUDr. Ingrid Doležalovej, vo veci starostlivosti súdu o maloleté dieťa: T. C., nar. XX. XX. XXXX, zastúpený kolíznym opatrovníkom Úradom práce, sociálnych vecí a rodiny Nové Zámky, dieťa rodičov: I. A., nar. XX. XX. XXXX, bytom Q., M. XX/a, zastúpená JUDr. Danielou Ježovou LL.M., PhD., advokátkou so sídlom Javorinská 13, Bratislava a L. C., nar. XX. XX. XXXX, bytom U., Y. út X, P., zastúpený Mgr. Gabrielou Novákovou so sídlom Veľký Krtíš, Nám. A. H. Škultétyho 5, o nariadenie neodkladného opatrenia, na odvolanie otca proti uzneseniu Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 28. 04. 2021, č. k. 7P/53/2021-73 a uzneseniu Okresného súdu Nové Zámky zo dňa 20. 12. 2021 č. k. 7P/53/2021-423, takto

rozhodol:

Odvolací súd napadnuté uznesenia súdu prvej inštancie **p o t v r d z u j e .**

o d ô v o d n e n i e :

1. Napadnutým uznesením zo dňa 28. 04. 2021 č. k. 7P/53/2021-73 súd nariadil otcovi odovzdať maloleté dieťa T. C., nar. XX. XX. XXXX do osobnej starostlivosti matky. Zároveň určil, že toto neodkladné opatrenie bude trvať až do právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej, o úpravu práv a povinností rodičov k maloletému dieťaťu vedenej na Okresnom súde Nové Zámky pod č. k. 7P/53/2021. Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že matka podala návrh na úpravu práv a povinností rodičov k maloletému dieťaťu a zároveň žiadala nariadením neodkladného opatrenia, aby otec odovzdal maloletého do jej starostlivosti. Uviedla, že s otcom maloletého nie sú manželia, doposiaľ ich práva a povinnosti k maloletému dieťaťu upravené neboli. S otcom maloletého sa zoznámila v Y. XXXX, bývali najskôr v P., od roku XXXX do júla XXXX v A., kde sa maloletý narodil. V U. XXXX sa aj s maloletým presťahovali do Q., kde žili v spoločnej domácnosti a s otcom maloletého sa rozišli v januári XXXX, keď sa otec dňa 08. 01. 2021 zo spoločnej domácnosti odsťahoval a prihlásil sa na pobyt v P.. Maloletý od X. XXXX navštevoval P.O. v E., pričom dňa XX. XX. XXXX si otec zobral maloletého na základe dohody s matkou s tým, že ho vráti ešte v ten deň, avšak nevrátil ho a nevrátil ho ani doposiaľ. Po právnej stránke svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 324, § 325, 329, § 330, § 331 CSP, ako aj ust. § 360, § 366, § 367 CMP. Zo spisového materiálu mal za preukázané, že rodičia maloletého nie sú manželia a otec dňa 31. 03. 2021 zobral maloletého zo škôlky a už ho matke nevrátil. Súd požiadaval dňa 23. 04. 2021 Centrum pre medzinárodnú ochranu detí a mládeže W. o podaní informácií, či bol podaný podnet zo strany matky maloletého dieťaťa o právnu pomoc. Centrum oznámilo, že matka sa na nich obrátila so žiadosťou o pomoc pri zabezpečení návratu jej maloletého syna z P.. Táto žiadosť bola postúpená Ústrednému orgánu Maďarskej republiky, avšak doposiaľ vo veci nebolo rozhodnuté. Vzhľadom na uvedené skutočnosti, s prihliadnutím na to, že maloleté dieťa má obvyklý pobyt na území Slovenskej republiky (článok 8 bod 1 Nariadenia Rady ES č. 2201/2003 o právomoci a uznávaní výkone rozsudkov v manželských veciach a vo veciach rodičovských práv a povinností) nariadil otcovi odovzdať ho matke.

2. Uznesenie súdu prvej inštancie napadol v zákonnej lehote odvolaním otec a domáhal sa jeho zrušenia, pretože nie je v najlepšom záujme dieťaťa a vystavilo by ho fyzickej a psychickej ujme a vytvorilo by

pre neho neznesiteľnú situáciu. Súd rozhodoval na základe skutočností, že obvyklý pobyt dieťaťa je na území Slovenskej republiky. Toto zistenie považuje za sporné, pretože dieťa je štátnym občanom P. a navštevuje tiež materskú školu v P. meste B., pričom väčšinu dňa trávi v P., a preto obvyklé bydlisko dieťaťa nie je jasné. Poukázal na Haagsky dohovor o ochrane detí z 25. 10. 1980, kde v článku 11 ods. 2 uvedeného nariadenia Rady stanovuje, že dieťa potrebné umožniť možnosť byť vypočuté počas konania, okrem prípadov, keď je to vzhľadom na vek a vyspelosť dieťaťa nežiadúce. Haagsky dohovor nadraduje najlepší záujem dieťaťa ku všetkým ostatným záujmom. Vzhľadom na vyostrenie konfliktu medzi rodičmi, ako i súčasný stav dieťaťa nie je vhodné odporučiť navrátenie dieťaťa do prostredia matky z dôvodu obavy, že rodičia ešte nie sú schopní riešiť konflikty normalizovanou cestou a situácie spôsobujú úzkosti a stres, budú sa nateraz naďalej vyskytovať. Žiadal, aby súd zohľadnil znalecký posudok, ktorý v konaní predložil a aby sa do konania zapojil akýkoľvek súdny znalec z odboru psychológie. Uviedol, že matka začala proti nemu konanie na Krajskom súde W. okolie o navrátenie dieťaťa, ktoré bolo nezákonne premiestnené do P., pričom tento súd vydal neprávoplatné uznesenie, ktorým dieťa prikázal navrátiť. Proti tomuto uzneseniu podal odvolanie.

3. K odvolaniu otca sa vyjadril kolízny opatrovník, ktorý vo svojom odvolaní uviedol, že napriek vydanému neodkladnému opatreniu, ktoré nadobudlo vykonateľnosť dňa 28. 04. 2021, maloleté dieťa otec do dnešného dňa matke neodovzdal. Dňa 05. 10. 2021 sa na oddelenie sociálnoprávnej ochrany detí a sociálnej kurately dostavila matka, ktorá uviedla, že maloletý má trvalý pobyt ako jeho otec, avšak zdržuje sa na adrese v E., presnú adresu, ktorú nevedela uviesť a uviedla, že maloletý navštevuje aj N.O. v E.. S otcom maloletého dieťaťa sa matka snaží kontaktovať, avšak na jej telefonické výzvy nereaguje a neodpovedá. Maloletý T. je ovplyvňovaný názormi otca, ktorý matku pred maloletým očierňuje a štvie ho proti nej. Maloletý T. sa vyjadril, že sa bojí odísť do matkinej domácnosti, nie však preto, že by z matky mal strach, ale preto, že sa bojí, že sa už nikdy nebude môcť stretnúť s otcom.

4. K odvolaniu otca sa vyjadrila matka, ktorá navrhla, aby odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdil. Vo svojom vyjadrení uviedla, že s odvolaním otca a dôvodmi tam uvedenými nesúhlasí. Otec namieta, že dieťa nemá obvyklý pobyt na území X. H., pretože je štátnym občanom P. a navštevuje aj P. Q. v P.. Poukázala na judikatúru súdneho dvora EÚ, kde pojem „obvyklý pobyt dieťaťa“ v zmysle článku 8 ods. 1 Nariadenia Brusel aa treba vykladať tak, že mu zodpovedá miesto, ktoré odzrkadľuje istú mieru začlenenia dieťaťa do sociálneho a rodinného prostredia. Na tento účel treba vziať do úvahy najmä trvanie, pravidelnosť, podmienky a dôvody pobytu na území členského štátu a presťahovanie rodiny do tohto štátu, štátnu príslušnosť dieťaťa, miesta a podmienky školskej dochádzky, jazykové znalosti, ako aj rodinné a sociálne vzťahy, ktoré dieťa udržiava v danom štáte. Je na vnútroštátnom súde, aby určil, kde má dieťa obvyklý pobyt, majúc na pamäti všetky osobitné skutkové okolnosti každého jednotlivého prípadu. Len tá skutočnosť, že dieťa je štátnym občanom toho ktorého štátu, neznamená, že má obvyklý pobyt na území tohto štátu. Pokiaľ berie na úvahy všetky skutkové okolnosti daného prípadu, je možné konštatovať, že dieťa žilo so svojou matkou v Q., bol tam začlenený do rodinného a sociálneho prostredia, a preto má obvyklý pobyt na území X. H.. Poukázala aj na to, že k tomu istému názoru dospel aj súd v P. v konaní o nariadení návratu dieťaťa z P. do X. H., kde Pežský ústredný krajský súd ako súd prvého stupňa svojím uznesením zo dňa 09. 06. 2021 č. 21Pk 500.149/2021/14 vyhovel jej žiadosti a nariadil návrat dieťaťa do obvyklého pobytu X. H.. V bode 21. svojho rozhodnutia uviedol, že bez pochybnosti má za preukázané, že v čase premiestnenia dieťaťa mal obvyklý pobyt v X. H.. Otec podal proti tomuto rozhodnutiu odvolanie, avšak krajský súd hlavného mesta odvolaniu otca nevyhovel a potvrdil rozhodnutie súdu prvého stupňa. Pokiaľ ide o dokument - doplnkový znalecký posudok, ktorý otec priložil k odvolaniu, uviedla, že tento dokument neuznáva, nakoľko o jeho vypracovaní matka nebola informovaná, ani psychologička neinformovala matku a nedala jej možnosť sa vyjadriť k okolnostiam prípadu. Taký dôležitý dokument, akým je znalecký posudok, by nemal vytvárať závery len na základe vyjadrenia jedného rodiča. Podobný názor vytvoril na tento posudok aj súd v P., ktorý konštatoval, že predložený znalecký posudok bol vypracovaný bez vyšetrenia navrhovateľky, a preto má len obmedzenú dôkaznú silu. Preto žiadala, aby súd nebral ohľad na otcom predložený posudok, vypracovaný psychologičkou dňa 16. 06. 2021. Pokiaľ ide o tvrdenie otca, ktorým vytvára dojem, že u matky nie je v bezpečí dieťa alebo že by návratom bolo vystavené fyzickej alebo duševnej ujme, tieto tvrdenia sú nepravdivé a sú účelovo formulované zo strany otca. Ona má svojho syna veľmi rada a riadne sa o neho starala do tej doby, kým dieťa neoprávnene nepremiestnil otec do P. a neodmietol jej ho vrátiť. Otec presvedčuje dieťa, že matka je klamárka, nesmie jej dôverovať a že ho otec chráni pred matkou. Otec nepredložil, nakoľko ani nevie predložiť žiadny dôkaz o tom, že by matka ublížila dieťaťu alebo o tom, že by u nej dieťa nebolo v bezpečí. Ak by skutočne mal za to, že nie je schopná sa postarať

o syna, zrejme by ho nenechal, aby bolo u nej od augusta až do decembra XXXX, kedy otec bol v A.. Vzhľadom na tieto skutočnosti má za to, že nariadenie neodkladného opatrenia bolo v najlepšom záujme maloletého dieťaťa. Nakoľko je už právoplatným súdnym rozhodnutím nariadený návrat maloletého do X. H., bude v záujme maloletého dieťaťa, aby bola súdnym rozhodnutím upravená otázka zverenia dieťaťa do starostlivosti matke. V ďalšej časti vyjadrenia podala návrh na nariadenie neodkladného opatrenia z dôvodu, že otec nesúhlasil so zápisom dieťaťa do školy na X. a začalo navštevovať školu v P. bez výslovného súhlasu matky. Preto žiadala, aby súd dal súhlas namiesto otca s tým, aby maloletý T. bol zapísaný do N. školy so sídlom Y. X, Q., t. j. do školy, v ktorej je v súčasnosti zamestnaná matka ako učiteľka.

5. Krajský súd v Nitre, ako súd odvolací (§ 34 CSP), po preskúmaní napadnutého uznesenia súdu prvej inštancie v intenciách § 65 až § 67 CSP bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 ods. 1 CSP dospel k záveru, že odvolanie otca nie je dôvodné.

6. Podľa § 2 ods. 1 CMP, na konanie podľa tohto zákona sa použijú ustanovenia Civilného sporového poriadku, ak tento zákon neustanovuje inak.

7. Podľa § 324 ods. 1 CSP pred začatím konania, počas konania a po jeho skončení súd môže na návrh nariadiť neodkladné opatrenie.

8. Podľa § 360 ods. 1 CMP neodkladné opatrenie možno nariadiť aj bez návrhu v konaniach, ktoré možno začať aj bez návrhu.

9. Podľa § 325 ods. 1 CSP neodkladné opatrenie môže súd nariadiť, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava, že exekúcia bude ohrozená.

10. Pre neodkladné opatrenie je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie (§ 329 ods. 1 CSP).

11. Podľa § 367 ods. 1 CMP, neodkladným opatrením môže súd nariadiť, aby ten, kto má maloletého pri sebe, maloletého odovzdal do starostlivosti toho, koho označí súd alebo do striedavej osobnej starostlivosti. O návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia rozhodne súd najmenej do 7 dní od doručenia návrhu, v tejto lehote súd uznesenie vyhotoví.

12. V zmysle vyššie citovaných zákonných ustanovení je zjavné, že neodkladné opatrenie môže súd nariadiť v dvoch prípadoch, a to, ak je potrebné bezodkladne upraviť pomery alebo ak je obava z ohrozenia exekúcie, pričom tak môže urobiť pred začatím konania, počas konania a tiež po jeho skončení. Neodkladné opatrenie umožňuje pružne riešiť situáciu, i keď je potrebný urýchlenný zásah súdu. Je jedným zo zabezpečovacích inštitútov v civilnom procese a jeho zabezpečovacia funkcia sa prejavuje najmä v schopnosti zabrániť dočasnou a provizórnou úpravou nepriaznivým následkom, ktoré by mohli pred začatím konania alebo už v začatom konaní nastať. Pri nariaďovaní neodkladného opatrenia prevláda požiadavka rýchlosti nad požiadavkou úplnosti skutkových zistení z dôvodu, že nariadenie neodkladného opatrenia má dočasný, neodkladný a predbežný charakter. V dôsledku toho sa nezisťujú všetky skutočnosti, ktoré má mať súd zistené pred vydaním konečného rozhodnutia vo veci samej a skutočnosti, z ktorých sa vyvodzuje dôvodnosť návrhu na nariadenie neodkladného opatrenia, nemusia byť preukázané dôkazmi. Zákon z toho dôvodu ani nepredpokladá, že pri rozhodovaní o neodkladnom opatrení mal súd vykonávať dokazovanie. Pre nariadenie neodkladného opatrenia je postačujúce, pokiaľ sú okolnosti, z ktorých sa vyvodzuje opodstatnenosť návrhu na toto dočasné opatrenie, aspoň osvedčené. Takýto postup súdu predpokladá platná právna úprava sledujúca tým dosiahnutie účelu právneho inštitútu neodkladného opatrenia, ktorým je rýchle a pružné riešenie situácie, vyžadujúce okamžitý zásah súdu. Ak by sa v konaní o nariadenie neodkladného opatrenia malo trvať na požiadavke riadneho vykonania a hodnotenia dôkazov, mohol by byť účel tohto procesného inštitútu zmarený, pretože základnými znakmi neodkladných opatrení sú ich dočasnosť a provizórnosť. Najmä atribút provizórnosti je potrebné mimoriadne vyzdvihnúť, lebo už zo samého označenia „neodkladné opatrenie“ vyplýva, že nejde o konečnú a definitívnu úpravu vzťahu medzi účastníkmi, že nariadením neodkladného opatrenia nezíska ani jeden z účastníkov silnejšie postavenie a tiež nezískava práva, o ktorých sa má rozhodnúť až v budúcnosti, ale sa ním len dočasne, predbežne a neodkladne upravuje určitý okruh vzťahov. Dočasnou úpravou urobenou vo forme neodkladného opatrenia sa preto

neprejudikujú práva a povinnosti účastníkov, ani posúdenie právneho vzťahu medzi nimi. Znamená to, že obsahom dočasnej úpravy v neskoršom konaní nie je súd viazaný a môže rozhodnúť inak. Pri nariadení neodkladného opatrenia teda súd poskytuje oprávnenému účastníkovi dočasnú ochranu, prípadne zabraňuje ďalšiemu zhoršovaniu jeho postavenia aj za cenu, že skutočný stav veci nie je ešte náležite zistený, a teda, že subjektívne právo a jemu zodpovedajúca povinnosť nie sú celkom nepochybné.

13. V konaní o nariadenie neodkladného opatrenia spočíva povinnosť tvrdenia na jeho navrhovateľovi, pričom splnenie tejto povinnosti predpokladá len to, aby navrhovateľ súdu navrhol aspoň dôkazy základného významu pre osvedčenie nároku, ktorý má byť dočasne chránený neodkladným opatrením, taktiež však dôkazy na osvedčenie naliehavosti, primeranosti a nevyhnutnosti dočasného opatrenia. Predpoklady pre nariadenie neodkladného opatrenia, jeho dôsledky a zánik je potrebné skúmať z hľadiska ust. § 324 a nasl. CSP a § 360 a nasl. CMP. Navyiac neodkladné opatrenie možno nariadiť, len pokiaľ nie sú splnené podmienky pre konečné rozhodnutie, pričom svoje opodstatnenie stráca, len čo súd poskytne porušeným alebo ohrozeným právam definitívnu ochranu. Neodkladné opatrenia sa podľa ich obsahu nariaďujú v súlade s ust. § 325 ods. 1 CSP, § 360 a nasl. CMP alebo v súlade s iným zákonom, napr. Zákonom o rodine. V konaniach týkajúcich sa starostlivosti o mal. deti, ktorých účelom je v prvom rade ochrana maloletých detí, súd na základe vlastných zistení uváži, či sú splnené všetky zákonné podmienky na nariadenie požadovaného neodkladného opatrenia.

14. Podľa § 28 ods. 1 písm. a/ zák. č. 36/2005 Z. z. Zákona o rodine a o zmene a doplnení niektorých zákonov v platnom znení (ďalej len Zákon o rodine) súčasťou rodičovských práv a povinností sú najmä sústavná a dôsledná starostlivosť o výchovu, zdravie, výživu a všestranný vývoj maloletého dieťaťa.

15. V preskúmvanej veci podala matka návrh na nariadenie neodkladného opatrenia v zmysle ust. § 367 ods. 1 CSP, na základe ktorého žiadala, aby bola uložená povinnosť otcovi odovzdať maloletého T. C. do jej starostlivosti. Návrh uviedla tak, ako bolo vyššie kontaktované, že otec zobral dňa 31. 03. 2021 maloletého T. do Q. a následne jej ho mal vrátiť tak, ako boli dohodnutí, avšak maloletého T. jej nevrátil, maloletého nenosí ani do Q., a to z dôvodu, aby ho nemohla zo Q. vyzdvihnúť a vziať so sebou. Neumožní mu s ním žiaden kontakt.

16. Z hľadiska skutkového niet sporu o tom, že maloleté dieťa pochádza z mimomanželského zväzku, rodičia maloletého dieťaťa nežijú v spoločnej domácnosti a doposiaľ o úprave práv a povinností rodičov k maloletému dieťaťu nebolo rozhodnuté.

17. V danej veci súd prvej inštancie pri svojom rozhodovaní o navrhovanom neodkladnom opatrení sa riadil zhora uvedenými zásadami a princípmi. V zmysle citovaného ust. § 367 ods. 1 CMP, neodkladným opatrením môže súd nariadiť, aby ten, kto má maloletého pri sebe, maloletého odovzdal do starostlivosti toho, koho označí súd alebo do striedavej osobnej starostlivosti. V preskúmvanom prípade sa maloletý T. narodil v A. vo C. XXXX, kedy v tom čase rodičia maloletého žili od roku XXXX do U. XXXX. Rodičia sa potom spolu s maloletým dieťaťom v U. XXXX presťahovali do X. H. do Q. a žili v spoločnej domácnosti v byte matky až do začiatku januára XXXX. Dňa 08. 01. 2021 otec odišiel zo spoločnej domácnosti a od tej doby býval v P.. Maloletý od X. XXXX navštevuje P.O. v E. a na základe dohody rodičov ho otec nosil do tejto Q. a hlavne počas pracovných dní a tak bolo aj dňa 31. 03. 2021, kedy maloletého zobral do Q., avšak už po ukončení škôlky jej ho nevrátil a poslal jej sms správu, v ktorej jej oznámil, že jej syna nevráti.

XX. Otec ako prvý dôvod vo svojom odvolaní uviedol, že zistenie súdu prvej inštancie v tom, že maloletý má obvyklý pobyt na území X. H., je sporné. Uviedol, že dieťa je štátnym občanom P. a na základe dohody rodičov navštevuje P.O. v P. P. E., pričom väčšinu dňa trávi v P. On ho ráno vozil zo X. do P. a večer späť. Odvolací súd v tejto súvislosti poukazuje na tú skutočnosť, že navrhovateľka je X.tátna príslušníčka a otec je P.tátny príslušník, žili v období od jesene 2009 do roku 2010 a následne od júna 2013 do januára 2021 v partnerskom vzťahu, z ktorého sa im XX. XX. XXXX v A. meste P. narodil maloletý syn T., ktorý je P.tátnym príslušníkom. Od roku 2009 do 2010 žili spolu v P., od júna 2013 do januára 2018 žili v M. v A., od januára 2018 do augusta 2018 žila matka s dieťaťom v Q. na X., zatiaľ čo otec pracoval v A.. Rodičia a maloleté dieťa žili od augusta 2018 do júla 2020 opäť spolu v A. a následne od júla 2020 do konca septembra 2020 v Q. na X.. Otec pracoval v A. od konca septembra 2020 do 18. 12. 2020 a uvedeným dňom sa presťahoval späť do Q., kde žil s matkou a s dieťaťom v spoločnej domácnosti. Od 08. 01. 2021 účastníci ukončili svoj partnerský zväzok a

otec sa presťahoval z nehnuteľnosti v Q. do E., kde najprv býval v moteli a neskôr v podnájme. V období od 08. 01. do 30. 03. 2021 maloleté dieťa žilo v spoločnej domácnosti s matkou, odkiaľ ho otec zvyčajne v pracovných dňoch prevážal do materskej školy a popoludní ho odvážal späť do domu matky. Podľa dohody účastníkov konania otec dňa 31. 03. 2021 ráno vyzdvihol dieťa od matky v Q. s tým, že večer ho vráti matke, avšak to sa už nestalo a odmietal ho matke vrátiť. Súd prvej inštancie vo svojom rozhodnutí v bode 3., 4. uviedol, že maloleté dieťa má obvyklý pobyt na území X. H. a odvolací súd sa s takýmto právnym posúdením plne stotožňuje. Odvolací súd mal bez akýchkoľvek pochybností za preukázané, že v čase premiestnenia, t. j. 31. 03. 2021 malo maloleté dieťa obvyklý pobyt na X.. Nebolo zistené, že by navrhovateľka súhlasila s dlhodobým pobytom maloletého dieťaťa v P., napokon z obidvoch výpovedí rodičov je možné konštatovať, že matka s týmto nesúhlasila a neexistoval žiaden dôkaz, ktorý by naznačoval, že takýto súhlas by matka dala čo i len pravdepodobne. Naopak matka opakovane žiadala otca, aby jej dieťa po odobratí vrátil, čo mu on nemienil vyhovieť. Nemožno sa teda stotožniť s námietkou otca, že by dieťa nemalo obvyklý pobyt na území X. H. a taktiež nie je možné konštatovať, že by neexistoval dôvod pre nariadenie neodkladného opatrenia, pretože k premiestneniu dieťaťa došlo bez súhlasu matky a je potrebné dočasne upraviť pomery účastníkov konania. Otec ďalej namietal, že nie je vhodné, aby sa dieťa navrátilo do prostredia matky z dôvodu obavy, že rodičia nie sú schopní riešiť konflikty medzi sebou normálnou cestou a maloletému by tieto situácie mohli spôsobiť úzkosti a stres. Odvolací súd sa s týmto jeho názorom nestotožňuje, v konaní neboli zistené žiadne dôkazy, že by dieťa v prípade návratu utrpelo fyzickú alebo psychickú ujmu alebo by sa ocitlo v nejakej neznesiteľnej situácii. Naopak matka vychovávala dieťa sama v Q., otec voči jej starostlivosti nemal žiadne námietky, preto možno vyvodiť, že sú toto len jeho neodôvodnené, ničím nepodložené dohady, na ktoré odvolací súd v čase rozhodovania nemohol prihliadať. Otec ďalej namietal, aby súd nezohľadnil predložený znalecký posudok. K tomuto odvolací súd dodáva, že súd prvej inštancie pri rozhodovaní o nariadení neodkladného opatrenia je v zmysle ust. § 329 ods. 2 CSP rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie. V čase vydania uznesenia súdu prvej inštancie, t. j. v apríli 2022 znalecký posudok ešte v tom čase otec vypracovaný nebol, tento bol vypracovaný až v júni 2014, a preto odvolací súd na túto skutočnosť nemohol prihliadať, pretože, ako je uvedené, pre rozhodnutie je rozhodujúci stav v čase vydania uznesenia prvej inštancie. Z uvedených dôvodov preto odvolací súd uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne v zmysle ust. § 387 ods. 1 CSP potvrdil, keď mal za to, že je dôvod, aby maloleté dieťa bolo navrátené do miesta svojho obvyklého pobytu, a preto súd prvej inštancie správne nariadil otcovi, aby maloleté dieťa odovzdal do starostlivosti matky.

19. Ďalším uznesením zo dňa 20. 12. 2021 č. k. 7P/53/2021-423 súd návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia zamietol, dočasne zveril maloleté dieťa do osobnej starostlivosti matky a otca zaviazal prispievať na jeho výživu sumou 100,- eur mesačne, zároveň upravil styk otca s maloletým dieťaťom tak, že otec je oprávnený sa s ním stretávať každý týždeň v nedeľu od 14.00 hod. do 18.00 hod. v mieste bydliska matky za jej prítomnosti a súd udelil súhlas matke namiesto otca na podanie žiadosti o zápis maloletého dieťaťa do N. Q. Y. X, Q.. Zároveň určil, že toto neodkladné opatrenie bude trvať až do právoplatnosti rozhodnutia vo veci samej, o úpravu práv a povinností rodičov voči maloletému dieťaťu, ktoré konanie je vedené na Okresnom súde Nové Zámky pod sp. zn. 7P/53/2021. Svoje rozhodnutie odôvodnil tým, že matka sa domáha úpravy práv a povinností rodičov k maloletému dieťaťu, ktoré navrhuje zveriť do svojej osobnej starostlivosti a súčasne s týmto návrhom žiadala nariadiť neodkladné opatrenie tak, aby otec odovzdal maloleté dieťa do jej starostlivosti a následne žiadala nariadiť neodkladné opatrenie tak, aby súd dal súhlas namiesto otca, aby bol maloletý zapísaný do N.O. v Q., keďže v súčasnosti navštevuje základnú školu v P., avšak vzhľadom na to, že bol už nariadený návrat maloletého do X. H., vyjadrila obavu, že dieťa, keď bude naďalej navštevovať Q. v P., bude vystavené riziku, že ho otec vezme zo školy a jej nevráti. Otec sa v priebehu konania domáhal nariadenia neodkladného opatrenia tak, aby bol upravený styk matky s maloletým dieťaťom a zároveň, aby bola zaviazaná prispievať na jeho výživu sumou 100,- eur mesačne. Žiadal dieťa zveriť do svojej osobnej starostlivosti. Po právnej stránke svoje rozhodnutie odôvodnil ust. § 324 ods. 1 CSP, § 325 ods. 1, 2 CSP, § 329 ods. 1, 2 CSP, § 333, § 131, § 360 ods. 1, 2 CSP a § 366 CMP. Zo spisového materiálu mal preukázané, že rodičia maloletého dieťaťa nie sú manželia a doposiaľ neboli upravené ich práva a povinnosti voči maloletému dieťaťu. Ako už bolo vyššie konštatované, otec podľa dohody s matkou nosil syna zo Q. do E., kde ho brával do Q. a v popoludňajších hodinách ho odovzdával naspäť matke. Dňa 31. 03. 2021 si otec zobral maloletého, avšak už jej ho viac nevrátil. Matka požiadala o pomoc I. pre medzinárodnoprávnu ochranu detí a mládeže v W.. Krajský súd W. okolie v mimosporovom konaní o navrátenie dieťaťa uložil odporcovi povinnosť vrátiť dieťa - maloletého T. C. do miesta jeho obvyklého pobytu na X., proti ktorému rozhodnutiu podal otec odvolanie a všeobecný súd hlavného mesta ako

druhostupňový súd rozsudok súdu prvého stupňa potvrdil s tým, že otec je povinný maloleté dieťa vrátiť na jeho adresu prechodného pobytu, t. j. na územie X. H.. Pri šetrení pomerov mal súd prvej inštancie za preukázané, že otec od 22. 10. 2021 býva s maloletým a partnerkou W. W. na adrese Q., N. XX. Obidvaja rodičia verbalizovali, že sa pokúšali o dohodu, ktorá mala smerovať k striedavej osobnej starostlivosti, avšak tieto pokusy boli neúspešné. Súd zamietol návrh otca na nariadenie neodkladného opatrenia z dôvodu, aby došlo k naplneniu právnej istoty ohľadom úpravy práv a povinností rodičov k maloletému dieťaťu, a preto v naliehavom právnom záujme dočasne zveril maloleté dieťa do osobnej starostlivosti matky, ktorá sa riadne o neho starala od jeho narodenia a nebolo zo strany otca preukázané žiadnymi dôkazmi, že by matka trpela zdravotnými problémami, ktoré by jej bránili v riadnom výkone rodičovských práv a povinností. Zároveň upravil vyživovaciu povinnosť otca tak, že ho zaviazal na platenie výživného v sume 100,- eur mesačne, čo je výživné určené len v nevyhnutnej miere, keďže nie sú ešte známe osobné a majetkové pomery rodičov. Pokiaľ ide o styk otca s maloletým dieťaťom, upravil ho v zmysle návrhu matky, a to na každý týždeň v nedeľu od 14.00 hod. do 17.00 hod. za prítomnosti v matky, v mieste jej bydliska tak, aby medzi otcom a maloletým sa naďalej upevňoval a rozvíjal cit spolupatričnosti, s prihliadnutím na článok 9 ods. 3 Dohovoru o právach dieťaťa. Ďalej konštatoval, že od 17. 12. 2021 sa maloleté dieťa nachádza na území X. H. v starostlivosti matky a zároveň udelil súhlas namiesto otca na podanie žiadosti o zápis maloletého do N. Q. Y. X, Q., vzhľadom na to, že maloletý N.O. v E. navštevoval len krátku dobu v F. H. a zároveň matka je učiteľkou na uvedenej škole a je predpoklad, že jeho proces adaptability na nové prostredie prebehne plynulo a bezproblémovo. V závere apeloval na obidvoch rodičov, keď poukázal na to, že úloha oboch rodičov je v živote maloletého dieťaťa nezastupiteľná a zodpovednosť za zdravý psychický a fyzický vývin dieťaťa je spoločnou zodpovednosťou oboch rodičov a táto by predovšetkým mala sledovať najlepší záujem dieťaťa.

20. Uznesenie súdu prvej inštancie napadol odvolaním v zákonnej lehote otec a domáhal sa jeho zmeny tak, že maloletý bude zverený do jeho osobnej starostlivosti, matke bude upravený styk podľa úvahy, určí nad výchovou maloletého dieťaťa zo strany matky dohľad v trvaní 12 mesiacov, ktorý bude súd vykonávať za súčinnosti Úradu práce, sociálnych vecí a rodiny A. N. a uloží maloletému dieťaťu a jeho rodičom výchovné opatrenie, a to povinnosť po dobu 6 mesiacov podrobiť sa psychologickému poradenstvu za účelom zlepšenia vzájomnej komunikácie medzi rodičmi, ohľadom výchovy a starostlivosti o maloleté dieťa a zároveň zruší výrok č. IV. uznesenia, ktorým súd udelil súhlas matke namiesto otca na podanie žiadosti o zápis maloletého do N. Q. Y. v Q.. Svoje odvolanie odôvodnil ust. § 365 písm. d/, f/, g/ a h/ CSP, ako aj § 62 ods. 1 CMP. V tomto kontexte poukázal na Dohovor o právach dieťaťa, keď posúdenie najlepšieho záujmu dieťaťa musí zahŕňať rešpektovanie práva dieťaťa vyjadriť slobodne svoj názor a brať do úvahy jeho alebo jej požiadavky v každej záležitosti, ktorá sa ho alebo jej týka. V tejto súvislosti musia zmluvné štáty Dohovoru vysvetliť, akým spôsobom bolo rešpektované právo v rozhodnutí, to znamená, čo sa považuje za konanie v najlepšom záujme dieťaťa, na akých kritériách sa zakladá a akú váhu mali najlepšie záujmy dieťaťa v porovnaní s ostatnými záujmami, či už v prípade širokých otázok politiky alebo v individuálnych prípadoch. V rozpore s najlepším záujmom dieťaťa je, ak zákon automaticky udelí rodičovskú zodpovednosť jednej alebo oboch stranám. Z toho vyplýva, že najlepší záujem maloletého v tomto konaní nebol rešpektovaný, nakoľko maloletý T. viacnásobne prejavil záujem žiť so svojím otcom, a nie so svojou matkou. Súd v konaní bral ohľad len na matku a uprednostnil ju pred najlepším záujmom maloletého. Poukázal na zlý psychický stav matky, keď je preukázateľné, že matka berie bez lekárskeho predpisu veľmi silné anxiolytikum, a to R., ktorý je určený na liečbu nasledovných stavov spojených s depresiou a panickými poruchami a je silne návykový. Poukázal pritom na SMS komunikáciu matky. Samotná primárna príčina týchto stavov u matky spočíva v nezvládaní situácií, nie je schopná korigovať návaly zlosti, ktoré sa snaží tmiť liekmi. Poukázal tiež na viaceré konflikty s matkou, ktoré sa odohrali dňa 01. 04. 2021, 22. 04. 2021, 10. 05. 2021 a 13. 10. 2021 a naposledy 17. 12. 2021, kedy matka násilným spôsobom zobrala maloletého zo školy a odvtedy je v jej starostlivosti. Súd žiadnym spôsobom nebral v úvahu nespočetne krát vyslovený názor maloletého, čím porušil jednu zo základných zásad uvedených v T. o právach dieťaťa. Rovnako žiadnym spôsobom neskúmal, z akého dôvodu maloletý odmieta matku. Čo sa týka udelenie súhlasu matky namiesto otca na podanie žiadosti o zápis maloletého dieťaťa do základnej školy v Q., uviedol, že súd pravdepodobne nemá vedomosť o tom, že na slovenských základných školách s vyučovacím jazykom maďarským sa učí každý deň slovenský jazyk, ktoré maloleté deti žijúce na X. ovládajú, avšak maloletý T. absolútne neovláda slovenský jazyk, nerozumie žiadnemu slovu, nakoľko ho matka nikdy slovenský jazyk neučila. Napriek tomu je podľa súdu schopný začleniť sa do slovenského vzdelávacieho systému. Pri rozhodovaní súdu je nutné vziať v úvahu, z akých dôvodov bol maloletý v starostlivosti otca od 31. 03. 2021, ako aj skutočnosť, že maloletý mal záujem zotrvať v jeho starostlivosti. O maloletého sa

riadne staral a napriek výslovnému želaniu maloletého bol z jeho starostlivosti agresívnym spôsobom vytrhnutý a v súčasnosti matka nedovoľuje otcovi ani komunikáciu s maloletým a ani styk. Za daných okolností, kedy je situácia medzi rodičmi tak napätá, vôbec nie je vhodné, aby sa otec zdržiaval v prípade styku s maloletým v byte matky. Poukázal na to, že maloletý si vplyvom agresívneho konania matky prešiel toľkými traumami, že jeho duplicitný únos, zverenie do osobnej starostlivosti matky, ako aj zmena školy môžu u maloletého vyvolať veľmi vážny psychiatrický problém. On má zabezpečené bývanie na X., a preto je v záujme maloletého dieťaťa, aby bol zverený do jeho osobnej starostlivosti a matka mala možnosť styku s maloletým. V prípade, ak by sa odvolací súd stotožnil s rozhodnutím súdu prvej inštancie, žiadal súd, aby zviazal matku na zabezpečenie komunikácie prostredníctvom komunikačných prostriedkov vhodných na prenos obrazu a zvuku, a to každý deň medzi 18.00 hod. a 20.00 hod. tak, ako to mala zabezpečená matka v čase, kedy bol maloletý v starostlivosti otca. Zároveň by bolo nutné nariadiť výchovné opatrenie, ktorým by sa dokázala eliminovať komunikačná bariéra matky a maloletého a zároveň je nutné nariadiť matke, aby sa podrobila ambulantnému psychiatrickému liečeniu. Nie zanedbateľný následok bude mať na maloletého aj zmena v školskom systéme, kedy matka neempaticky napriek tomu, že maloletého nenaučila vôbec po slovensky, navrhla ho zapísať do základnej školy v Q. len preto, lebo tam pracuje. Preto žiadal, aby súd prehodnotil rozhodnutie súdu prvej inštancie, ktoré nie je v záujme maloletého T., naopak, poškodzuje jeho záujmy. Vyslovil dôveru, že rozhodnutím odvolacieho súdu dôjde k stabilizácii maloletého, ktorý vo veku X rokov potrebuje istotu a stabilitu výchovného prostredia, ako aj istotu a bezpečie školského zariadenia. Toto mu vie zabezpečiť otec, pričom matka v súčasnosti potrebuje odbornú pomoc.

21. Otec svoje odvolanie doplnil podaním, ktoré došlo súdu dňa 22. 02. 2022. Doplnenie odvolania uviedol, že za dôležitú skutočnosť pokladá stretnutie rodičov na pôde N.O. v E., v ktorom bol spísaný záznam dňa 13. 10. 2021, keď tomuto stretnutiu rodičov predchádzalo konanie, keď matka navštívila školu a chcela zobrať dieťa so sebou, avšak maloletý s matkou nechcel odísť. Následne dňa 17. 12. 2021 matka maloletého, napriek jemu nesúhlasu zobrala zo školy proti jeho vôli za veľmi krutých podmienok, o čom bol zaznamenaný kamerový záznam. Matka výchovu maloletého nezvláda, v prípade styku do tohto neustále ona, ako aj jej matka zasahujú, pričom je to pre neho ako otca veľmi ponižujúce, nehovoriac o tom, že pre maloletého sa vytvára neskutočný stres. Matka so starou matkou počas styku otca neustále urážajú, jeho priateľku, ako aj jeho rodičov, a to všetko pred maloletým. V súčasnosti prebieha styk len „cez bránu“ absolútne dehonestujúcim spôsobom. V kontexte neodkladného opatrenia poukázal na to, že po doručení neodkladného opatrenia sa dopytoval matky, aby jej poskytla účet, na ktorý by jej uhradil súdom stanovené výživné, avšak matka mu doposiaľ číslo účtu neoznámila. Uviedol, že dočasné zverenie maloletého do osobnej starostlivosti matky nie je v záujme maloletého a nie je v záujme maloletého, aby navštevoval základnú školu v Q., nakoľko maloletý neovláda slovenský jazyk, nepozná ani jedno slovo, pričom v E. má vytvorené veľmi dobré podmienky, má rád svoje učiteľky, ako aj svojich rovesníkov, zároveň je štátnym občanom P.. V závere uviedol, že žiadal, aby odvolací súd vyhovel návrhu na návrat maloletého do základnej školy, kde má svoje korene, kde má svojich kamarátov a má blízky vzťah k svojim učiteľom.

22. K odvolaniu otca sa vyjadril kolízny opatrovník, ktorý uviedol, že komunikácia medzi rodičmi je vážne narušená, vzájomne si nedôverujú, neakceptujú a nedokážu primerane kooperovať ohľadom dieťaťa, nie sú schopní racionálne pristupovať k zabezpečeniu starostlivosti o dieťa a obaja rodičia majú o jeho výchove odlišné predstavy. Z ich vyjadrení je možné vnímať, že verbalizujú záujem uzavrieť rodičovskú dohodu, avšak kvôli pretrvávajúcim rozporom nedokážu nájsť spoločné konštruktívne riešenie. Javí sa, že maloletý T. zažíva výrazný konflikt lojality voči rodičom. Uviedol, že je dôležité, aby rodičia čo najmenej vťahovali do svojich konfliktov maloletého. Ďalej uviedol, že úprava styku otca s maloletým dieťaťom neodkladným opatrením zaručuje zachovanie vzájomných citových vzťahov maloletého T. a otca, avšak považuje upravený styk otca s dieťaťom za nedostatočný z hľadiska frekvencie a dĺžky stretnutí. Maloletý žil v spoločnej domácnosti s oboma rodičmi a následne niekoľko mesiacov iba s otcom, pričom súd neodkladným opatrením umožnil dieťaťu stráviť s otcom 16 hodín do mesiaca. Preto je potrebné zvážiť, či takto úzky styk otca s dieťaťom je v záujme dieťaťa, pričom zastáva názor, že otec maloletého dieťaťa nemá vytvorený dostatočný priestor na realizáciu styku s maloletým T. a preferuje jeho rozšírenie. V závere sa stotožnil s návrhom otca na uloženie výchovného opatrenia a navrhol maloletému dieťaťu a rodičom povinnosť podrobiť sa odbornému poradenstvu v I. pre rodiny a deti Q. za účelom uľahčenia a podporu riešenia rodičovského konfliktu.

23. K odvolaniu otca sa vyjadrila matka, ktorá navrhla uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správny potvrdiť. Vo svojom odvolaní poukázala na genézu spolužitia s otcom a následne uviedla, že otec sa snaží preukázať, že maloletý chce žiť s otcom, avšak všetky argumenty a situácie, ktoré otec v odvolaní uvádza, poukazujú na obdobie, kedy bol maloletý protiprávne zadržávaný otcom bez reálneho, ničím nerušeného kontaktu s matkou a v danej dobe bol aj jeho názor maloletého ovplyvňovaný otcom. Maloletý teraz s odstupom času uvádza, že v danom čase otcovi veril a správal sa, ako mu otec hovoril. Aktuálne je maloletý šťastné dieťa, miluje svoju matku, ukázalo sa, že reakcie dieťaťa, ktoré boli v období, keď otec dieťa matke nevrátil, z realizácie kontaktov boli dôsledkom emočného zneužívania dieťaťa a jeho manipulácie otcom. Samozrejme názor dieťaťa je potrebné vyhodnotiť s prihliadnutím na vek dieťaťa, kde tu je dosť nízky, a to X rokov s prihliadnutím na okolnosti prípadu, ako aj ostatné dôkazy. V tomto prípade súd správne vyhodnotil, že maloletý má u matky zabezpečené všetky podmienky a nie je dôvod na to, aby maloletý nebol zverený do starostlivosti matke. Po celý čas, čo bol maloletý neoprávnene premiestnený otcom, otec matke bránil riadnemu kontaktu s maloletým, kontakty umožňoval len podľa jeho pravidiel, vždy v jeho prítomnosti v mieste, ktoré zvolil on a na dlhú dobu osobné kontakty vôbec neumožňoval. Matke sa podarilo konečne po 9 mesiacoch maloletého získať a priniesť do jeho bydliska. V uvedený deň, keď ho priniesla, otec už čakal matku pred jej domom a snažil sa dieťa získať násilím naspäť. V tejto súvislosti poukázala na rozsudok Krajského súdu Banská Bystrica sp. zn. 15CoP/62/2013, ako aj uznesenie Ústavného súdu ČR sp. zn. I.ÚS 3082/10. V čase, keď maloletý T. navštevoval škôlku, bol vyvážený, hravý a vždy veselý. Uvedené sa zmenilo potom, čo maloletý trávil čas iba s otcom, maloletý bol na tom psychicky zle. Otec od septembra 2020 matke umožnil vidieť len 2x spolu na 4,5 hodiny. Čo sa týka N.koly, T. navštevuje N.kolu s P. vyučovacím jazykom na adrese Y. X v Q., kde matka pracuje. X. majú v Q. v rozsahu 4 - 5 hodín týždenne, všetky ostatné predmety sú v P. jazyku a ani ostatní spolužiaci nevedia hovoriť po X.. T. je aktuálne v škole zabehnutý, navštevuje ju rád, má v nej kamarátov a tiež sa mu tam darí, dosahuje dobré výsledky. Je zrejme, že matka počas celého času akceptovala rolu oboch rodičov v živote maloletého, kontakty medzi otcom a maloletým podporovala aj bez súdneho rozhodnutia, čo sa nakoniec obrátilo voči nej, a to tým, že otec dieťa uniesol, odlúčil od matky a matke ho odmietol vrátiť a uniesol ho aj do iného štátu. Práve preto je veľmi dôležité neodkladným opatrením zveriť maloletého do jej osobnej starostlivosti, a to na čas do rozhodnutia vo veci samej. Výrazne sa ohradila proti tvrdeniam otca o jej zlom psychickom stave, nikdy nebrala drogy, ani žiadne návykové látky a nikdy nemala ani len v kútičku duše úmysel ublížiť maloletému. Je ochotná podstúpiť akékoľvek vyšetrenia na preukázanie týchto skutočností. Otec sleduje jedine svoje záujmy, je presvedčený o svojej pravde do takej miery, že nie je schopný vžiť sa do situácie svojho syna, ktorý bol citovo viazaný na matku, ktorý žil so svojou matkou a ktorému otec svojím správaním ubližuje a ohrozuje jeho zdravý duševný vývin.

24. K doplneniu odvolania otca sa vyjadrila matka, ktorá opätovne navrhla uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne potvrdiť. Vo svojom vyjadrení uviedla, že maloletý T. je aktuálne zastabilizovaný v jej starostlivosti a má za to, že styk otca s maloletým tak, ako bol upravený neodkladným opatrením, je adekvátny. Takto upravený styk zabezpečuje otcovi v nevyhnutnej miere pravidelný kontakt s maloletým, čo je aj v záujme maloletého a zaručuje najmä to, že maloletý nebude opätovne otcom neoprávnene odobratý matke a následne zadržávaný. Matka nabáda otca, aby šiel dnu do izby maloletého, kde sa spolu môžu hrať a rozprávať, otec to však odmieta. Má za to, že účelovo, aby mohol súdu prezentovať fotografie, ktoré vyhotovil. V mieste jej bydliska je dostatok priestoru a hračiek, kde otec s maloletým môžu stráviť spoločne plnohodnotný čas, avšak otec kontakt s maloletým realizuje pred brámkou bydliska matky, robí to zo svojej vlastnej vôle, podľa jej názoru účelovo. V prípade, ak by bol kontakt upravený širšie, t. j. mimo adresy bydliska matky a prípadne bez jej prítomnosti, mohol by sa zopakovať scenár z roku XXXX, a preto má odôvodnenú obavu, že opäť otec maloletého unesie do zahraničia. Otec napriek rozhodnutiam maďarských súdov odmietol matke vrátiť dieťa po dobu 9 mesiacov, ktoré využil na manipuláciu s dieťaťom proti matke a dostal tak maloletého do zlého psychického stavu, prejavujúci sa okrem iného aj v odmietaní matky. V prípade, ak by odvolací súd aj napriek vyššie uvedeným skutočnostiam zvažoval rozšírenie kontaktov na podnet kolízneho opatrovníka, súhlasí s tým, že môže byť o rozšírenie vo forme telefonických kontaktov alebo videohovorov. Zároveň uviedla, že mu pravidelne posielala SMS správy o maloletom, má otec prístup k informáciám zo školy a bol aj na rodičovskom združení. Rozšírenie osobných kontaktov medzi otcom a maloletým však zatiaľ nie je možný, je potrebné dbať na bezpečnosť maloletého a prijať také opatrenia, aby otec nemohol maloletého uniesť, odobrať zo starostlivosti matky, čo je zrejme, že spraví, pokiaľ bude mať čo len malú príležitosť. Čo sa týka nariadenia výchovného opatrenia, matka v zásade nenamieta, avšak uvedené nesmie narušovať školskú dochádzku maloletého a pracovnú dobu matky. V závere uviedla, že otec účelovo poukazuje

na jej psychický stav, čím chce preukázať, že nie je schopná sa starať o maloletého. On však nie je psychológ, ani psychiater, aby bol oprávnenýrobiť takéto závery. Ona bezproblémovo zvládla aj záchvat maloletého hnevu a je spôsobilá plne na vychovávanie maloletého T. v zdravého, dospelého jedinca. V závere uviedla, že počas realizácie kontaktu medzi otcom a maloletým, keď pristúpila bližšie k otcovi, tento jej vytrhol z ruky mobilný telefón, aby mohol použiť tam nájdené informácie proti nej, prípadne zamedziť matke, aby informácie použila na obranu proti tvrdeniam otca.

25. Krajský súd v Nitre ako súd odvolací (§ 34 CSP) po preskúmaní napadnutého uznesenia súdu prvej inštancie v intenciách § 65 až 67 CMP, bez nariadenia odvolacieho pojednávania podľa § 385 CSP dospel k záveru, že odvolanie otca nie je dôvodné, a preto uznesenie súdu prvej inštancie ako vecne správne v zmysle ust. § 387 ods. 1 CSP potvrdil.

26. Podľa § 367 ods. 1 CMP, neodkladným opatrením môže súd nariadiť, aby ten, kto má maloletého pri sebe, maloletého odovzdal do starostlivosti toho, koho označí súd alebo do striedavej osobnej starostlivosti.

27. Odvolací súd plne poukazuje na charakter neodkladných opatrení, popísaných v bode 12. a 13. uznesenia. Úvodom odvolací súd po preskúmaní obsahu spisu vyjadrením matky a otca v konaní, ako aj vyjadrení kolízneho opatrovníka uvádza, že v danej veci súd prvej inštancie pri svojom rozhodovaní sa riadil zhora uvedenými zásadami a princípmi, pričom v tomto smere aj v potrebnom rozsahu zistil skutkový stav veci a vyvodil i správne právne závery. Nakoľko odvolací súd sa v celom rozsahu stotožňuje s odôvodnením napadnutého uznesenia, využijúc postup podľa § 387 ods. 2 CSP, sa obmedzuje len na skonštatovanie ich správnosti. Na Zdôraznenie správnosti napadnutého rozhodnutia len zvyrazňuje, že niet sporu o tom, že maloleté dieťa pochádza z mimomanželského zväzku a rodičia v súčasnosti nežijú v spoločnej domácnosti, a to od 08. 01. 2021. Potom, čo bolo súdmi v P. H. rozhodnuté o návrate maloletého dieťaťa do miesta jeho obvyklého bydliska, matka od 17. 12. 2021 zabezpečuje starostlivosť o maloletého na území X. H.. Súd prvej inštancie zamietol návrh otca, ktorým sa domáhal nariadenie neodkladného opatrenia tak, aby bolo maloleté dieťa zverené do jeho osobnej starostlivosti, určené výživné a zároveň upravený styk matky s maloletým dieťaťom a maloleté dieťa naopak zveril do osobnej starostlivosti matky. S takýmto rozhodnutím sa odvolací súd plne stotožňuje. Niet pochýb o tom, že rodičia maloleté dieťa vychovávali spolu, avšak od 08. 01. 2021 túto starostlivosť o maloletého zabezpečovala matka, pričom dovtedy otec voči jej starostlivosti nemal žiadne výhrady. Až dňa 31. 03. 2021 zobral opätovne maloletého do Q., odniesol ho do P., avšak v popoludňajších hodinách ho už matke odmietal vrátiť a takáto situácia trvala až do 17. 12. 2021, kedy si matka maloletého zobrala zo školy a odvtedy je v jej starostlivosti. Otec namietal, že takéto rozhodnutie nie je v najlepšom záujme maloletého dieťaťa, poukazoval i na tú skutočnosť, že súd nebral do úvahy názor maloletého dieťaťa. V tejto súvislosti odvolací súd len dodáva, že maloletý je vo veku X rokov, kedy jeho názor na vec môže byť skreslený a dieťa v tomto veku väčšinou preberá názory a postoje rodiča, u ktorého je v starostlivosti. Preto takýto názor dieťaťa v tomto prípade nie je vzhľadom k veku dieťaťa určujúci pri rozhodovaní o tom, komu má byť maloleté dieťa dočasne zverené do osobnej starostlivosti jedného z rodičov. Vzhľadom na tú skutočnosť, že otec maloletého svojvoľne presídlil z miesta jeho obvyklého pobytu do P. a tento stav pretrvával viac ako 9 mesiacov, bolo potrebné upraviť dočasne práva a povinnosti rodičov k maloletému dieťaťu, a preto súd prvej inštancie rozhodol správne, keď maloleté dieťa zveril do osobnej starostlivosti matky. Táto až do jeho premiestnenia sa o maloleté dieťa riadne starala, otec nemal voči starostlivosti žiadne námietky, tieto začal mať až od času, ako maloletého syna premiestnil do P., keď poukazoval, že matka nie je schopná sa o dieťa riadne postarať a maloletý matku odmieta. Tieto jeho tvrdenia však v konaní neboli preukázané a skutočnosť, či maloletý matku odmieta i v čase, keď už je v jeho starostlivosti, bude predmetom ďalšieho konania a dokazovania vo veci samej. Keďže maloleté dieťa zveril do osobnej starostlivosti matky, správne určil i rozsah vyživovacej povinnosti, keď toto výživné určil v nevyhnutnej miere a rozhodovanie o výške výživného vo veci samej bude predmetom ďalšieho dokazovania. Súd prvej inštancie rozhodol správne, keď udelil súhlas namiesto otca na podanie žiadosti o zápis maloletého dieťaťa do základnej školy v Q., pretože maloleté dieťa má obvyklý pobyt v X. H. v obci Q. a navštevuje základnú školu s vyučovacím jazykom maďarským, čiže je predpoklad, že toto štúdium zvládne. Otec namieta, že konaním matky maloletý prešiel toľkými traumami, že jeho duplicitný únos, zverenie do osobnej starostlivosti matky, ako aj zmena školy môže u maloletého vyvolať veľmi vážny psychiatrický problém. K tomuto odvolací súd len podotýka, že sú to len jeho obavy, ktoré nie sú ničím odôvodnené, a to, že prešiel viacerými traumami, je aj príčinou otca samotného, keď tento ho premiestnil svojvoľne do P. H. a odmietal matke odovzdať. Nemožno preto skutočnosť, že matka si následne dieťa vyzdvihla

v škole a preniesla do Q., malo za následok, že by maloleté dieťa vystavila takej traume, ako popisuje otec. Naopak, vo svojom vyjadrení k odvolaniu uvádza, že maloletý je v súčasnosti šťastný a sám s odstupom času verbalizuje, že v čase, keď bol v starostlivosti otca, tomuto veril a správal sa tak, ako mu otec hovoril. Je nesporné, že po celý čas, čo bol maloletý neoprávnené premiestnený otcom, tento bránil matke riadnemu kontaktu s maloletým, ktorý umožňoval podľa jeho pravidiel vždy v jeho prítomnosti a v mieste, ktoré zvolil on. Čo sa týka styku, odvolací rozhodnutie potvrdil i v tejto časti, i keď je styk upravený v obmedzenom rozsahu a za prítomnosti matky, a to vzhľadom ku skutočnosti, že je dôvodná obava, že by otec svoje správanie zopakoval a maloletý, keď by nebol pod dozorom dospelého človeka, by mohol byť opätovne otcom premiestnený. Odvolací súd podotýka, že tak, ako je tento styk upravený, sa jedná len o dočasné opatrenie, kde vzhľadom na okolnosti a osobitosti tohto prípadu, je práve takéto časové rozpätie primerané.

28. Len v závere odvolací súd podotýka, že uznesením zo dňa 01. 04. 2022 č. k. 7P/53/2021-814 súd nariadil neodkladným opatrením maloletému dieťaťu a jeho rodičom výchovné opatrenie - povinnosť podrobiť sa E. F. v I. pre deti a rodiny Q., A. X. XX, Q. na dobu 6 mesiacov za účelom uľahčenia a podporu riešenia rodičovského konfliktu, ako i za účelom zlepšenia ich vzájomnej komunikácie. Toto uznesenie doposiaľ nebolo odvolaním napadnuté.

Toto rozhodnutie bolo prijaté odvolacím senátom pomerom hlasov 3:0.

Poučenie:

Proti rozhodnutiu odvolacieho súdu je prípustné dovolanie, ak to zákon pripúšťa (§ 419 CSP).

Dovolanie sa podáva v lehote 2 mesiacov od doručenia rozhodnutia odvolacieho súdu oprávnenému subjektu na súde, ktorý rozhodoval v prvej inštancii; ak bolo vydané opravné uznesenie, lehota plynie znovu od doručenia opravného uznesenia len v rozsahu vykonanej opravy (§ 427 ods. 1 CSP); dovolanie je podané včas aj vtedy, ak bolo v lehote podané na príslušnom odvolacom alebo dovolacom súde (§ 427 ods. 2 CSP).

V dovolaní sa popri všeobecných náležitostiach podania uvedie, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa toto rozhodnutie napáda, z akých dôvodov sa rozhodnutie považuje za nesprávne (dovolacie dôvody) a čoho sa dovolateľ domáha (dovolací návrh) (§ 428 CSP).

Dovolateľ musí byť v dovolacom konaní zastúpený advokátom. Dovolanie a iné podania dovolateľa musia byť spísané advokátom (§ 429 ods. 1 CSP); povinnosť podľa ods. 1 neplatí, ak je

a/ dovolateľom fyzická osoba, ktorá má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa,

b/ dovolateľom právnická osoba, jej zamestnanec alebo člen, ktorý za ňu koná, má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa

c/ dovolateľ v sporoch s ochranou slabšej strany podľa druhej hlavy tretej časti tohto zákona zastúpený osobou založenou alebo zriadenou na ochranu spotrebiteľa, osobou oprávnenou na zastupovanie podľa predpisov o rovnakom zaobchádzaní a o ochrane pred diskrimináciou alebo odborovou organizáciou a ak ich zamestnanec alebo člen, ktorý za ne koná má vysokoškolské právnické vzdelanie druhého stupňa (§ 429 ods. 2 CSP).